

exerceantur, agnoscantque præcipue divi-
vinae, qua digni facti sunt, vocationis
præstantiam, et excellentiam, quæ vera sit,
atque perfecta votorum solemnium, et quam
necessaria ordinis constitutionum obser-
vantia; modum in oratione tum vocali, tum
mentali fructuose persistendi, illicitas
passiones, et vitia (ad quæ natura per
peccatum labefactata omni tempore prona
est, atque proclivis), per sensuum custo-
diam, et mortificationem cohibendi, auste-
ritatem, jejunia, cilicia, disciplinas,
conscientiæ puritatem, crebram illius
discussionem, sacramentorum frequen-
tiam, confessionis præsertim, quæ bis sal-
tem singulis mensibus fiat, per aperitionem
quotidianam motuum interiorum cordis,
et tentationum manifestationem, per exer-
citiū humilitatis circa viliora ministeria,
per modestiam in omnibus actionibus,
diuturnumque silentium.

« § 17. Quilibet novitius bis quotidie ora-
tioni mentali, et vocali incumbat, unus-
quisque secundum propriam capacitatem,
et ordinem sibi a magistro præscriptum,
ac pluries in die propriam conscientiam
unusquisque examinare contendat, ipsi au-
tem magistro soli novitiorum confessiones
audiendi cura committatur. Liceat tamen
superiori etiam locali, si ita expedire judi-
caverit, vel per se ipsum, vel per alium
ab eo deputandum, semel, aut bis in anno
eorundem novitiorum confessiones au-
dire. » (Istæ ordinationes non sunt per
modum præcepti, sed solum per modum
regulæ, et consilii, unde statutis regu-
laribus non derogant, nec minus irritant
confessiones aliter factas; sic in illis ter-
minis tenet Molles. part. 1 *Summ.*, tract. 7,
cap. 14, num. 83, ex Peyr., pag. 298.)

« § 18. Quotidie missæ sacrificio inter-
sint, statutis horis in choro, nocturnisque
divinis officiis assistant.

« § 19. Exercitationibus etiam corporali-
bus vacent, legant, vel scribant res spiri-
tuales, modestam animi recreationem in-
terponant; quæ in solitario loco, et com-
modo extra novitiatum, semel in hebdo-
mada, vel in alternis saltem hebdomadibus
longior statuatur, fiatque semper magistro
præsente, vel socio, qui multum invigilent,
ne duo ab aliis commorentur disjuncti,
atque eo tempore, cujusque, in quam na-
tura feratur, propensionem scrutentur.

« § 20. Non liceat eis, durante novitiatu
et probationis tempore, una cum professis,
nisi in choro, in ecclesia tempore officio-
rum, in processionibus, aut in cœnaculo
causa refectionis commorari, nec permit-
tatur eis professos domo, exeuntes comitari.

« § 21. Pro communibus, et propriis cu-
jusque necessitatibus, quæ accidere pos-
sunt, unus ex novitiis ipsis, ætate, mori-
busque provecior deputetur, qui, absente
socio, magistro permittente, omnia, prout
opus fuerit, agat, cui etiam januæ custodia,
et rerum levioris momenti provisio intra
novitiatum committi poterit.

« § 22. Cum autem licet clericorum bene

institutorum cura debeat esse præcipua,
conversorum tamen religiosa instructio
non sit prætermittenda, quin potius æqua-
nimitè amplexanda, quandoquidem satis
exploratum est, istorum etiam, cum regu-
lam profiteantur eandem, perfectam
educationem, tum religioni decorem, et
ornamentum, tum aliis Christifidelibus
ædificationem, exemplum, atque utilita-
tem afferre: conversis ipsis a clericorum
novitiatu separatus ad dormiendum locus,
quantum commode fieri poterit, assignari
præcipitur; illi tamen, hac separatione
non obstante, magistro novitiorum, seu
superioribus monasteriorum et conventu-
um, juxta cujusque ordinis statuta et
constitutiones subditi esse, et obedientiam
præstare debent, a quo non tantum circa
corporalia obsequia probandi, et exer-
cendi, verum etiam pro eorum capacitate,
et commoditate de spiritualibus, præsertim
de modo mentaliter orandi, diligenter
instruendi erunt, quod ut commodius
fiat, ad capitula et spirituales conciones,
quæ per magistros novitiis fieri solent, ac-
cersiri debeant, et in ecclesiis, statutis
horis convenient, nisi tunc in suis officiis
actualibus occupati fuerint.

« § 23. Tempore vero probationis elapso,
ii tantum, qui non solum religiosæ per-
fectionis capaces, sed ad laborem corpo-
ralem apti novo, ac diligenti examine re-
perti fuerint, dummodo ætatis suæ an-
num quoad clericos decimum sextum, quo
vero ad conversos vigesimum primum ex-
cesserint, ad professionem admittantur,
sed qui ad conversorum habitum recepti
fuerint, ad clericorum statum transire,
etiam durante tempore probationis, non
possint.

« § 24. Superior cujuslibet conventus,
in quo novitiatu fuerit constitutus, par-
ticularem librum habeat, in quo unuscu-
jusque novitii professio registretur, illum-
que novitius professus propria manu, et
duo testes, qui præsentés fuerint, subscri-
bant.

« § 25. Conversus vero litterarum igna-
rus professus in eorundem testium, qui
se subscripserint, præsentia, propria
manu signum crucis apponat, asservetur-
que liber, et custodiatur in archivio, ubi
scripturæ ad monasterium, seu conventu-
um pertinentes reponi consueverunt.

« § 26. Quia vero in quibusdam ordinibus
filiationis usus est receptus, declaratur,
quod licet decretum sit, ut novitiis edu-
candis certa monasteria, aut conventus,
designata quilibet ordo habere debeat,
licitum tamen sit superioribus monasterio-
rum, et conventuum hujusmodi ordinum,
in quibus filiationis usus receptus est, eos,
quos prænaratis qualitatibus suffultos re-
pererint, in suorum locorum filios juxta
eiusque ordinis constitutiones ascribere,
sicque ascriptos, cum juxta præsentés
institutiones, et alias servatis servandis ad
ordinem recepti fuerint, ad loca novitia-
tum cum testimonialibus litteris transmit-

tere, ubi tanquam dictorum conventuum,
seu monasteriorum filii, eorundem nomi-
ne, et instantia recipi, ac in novitiatu pro-
bari, et deinde antequam ad eadem mo-
nasteria, seu conventus filiationis hujus-
modi remittantur, in professorio ad per-
fectionem, ut præmissum est, exerceri
debeant.

« § 27. Porro, ne loca unius monasterii,
seu conventus ab alio præoccupentur, capi-
tuli generalis, aut provincialis partes erunt
numerum præscribere pro omnibus, et eam
similiter rationem circa alimentorum con-
tributionem, si opus fuerit, inire, ac singulis
conventibus et monasteriis præscribere,
quæ magis expedire videbitur.

« § 28. Ut autem novitii jam in profes-
sorium numerum, sicut præmittitur, recepti,
melius in bono spiritu regularisque disci-
plinæ observantia, stabiliantur, et confir-
mentur, mandatur ut statim post profes-
sionem emissam, si in conventibus aut
monasteriis pro novitiis assignatis, lo-
cus aderit secundi novitiatu, sive profes-
sorii, ab ea quæ novitiorum est, atque an-
tiquorum professorum habitatione, distin-
ctus, et segregatus, ibi collocentur, si mo-
nasterium aut conventus eos alere queat;
sin minus, in alium commodiorem conven-
tum, aut monasterium transferantur, in quo
eis locus cum requisitis ad novitiatum su-
pranarratis reperitur, vel accommodetur,
aut de novo construatur.

« § 29. Ab hoc tamen illæ religiones ex-
cipiuntur, quæ suarum constitutionum, seu
institutorum vigore majoris temporis cursu
novos professos intra novitiatum detinere
consuescunt, quibus in hac parte non dero-
gatur, illis tamen permittitur, ut prædictis
earum constitutionibus non obstantibus,
idipsum facere possint, si id rationi ac
religioni magis expedire diduciverint,
quibus in locis degant sub regulis, et modo
vivendi adhuc arctiori, quam servent anti-
quiores professi, ita quod in negotiis mo-
nasteriorum, aut conventuum non se intro-
mittere, nec communibus tractatibus inter-
esse, neque alicujus exterioris obedientiæ
officium exercere debeant, ibique perma-
neant, quousque ad ætatem sacris ordinibus
susceptis sufficientem devenerint, vel
saltem per triennium post professionem,
quo etiam tempore poterunt, quinimo, et
debeant, litterarum studiis operam navare,
sub directione ac regimine superioris, qui
eas qualitates habeat, quibus novitiorum
magistrum præditum esse oportere dictum
est.

« § 30. Declaratur tamen, quod propter
præmissa non censeatur concessa licentia
recipiendi novitios, nisi in locis pro novi-
tiatu designatis, aut in posterum designandis,
et pro numero duntaxat in eorum singulis
præscripto, vel præscribendo.

« § 31. Denique si illi, qui inter religio-
sos gradu et ordine superiores sunt, et
alii ad quos spectat, in prædictis omnibus,
vel eorum aliquo deliquerint, seu quovis
modo contrafecerint, officiorum omnium,

quæ tunc obtinebunt privationem, gravio-
resque, pro modo admittæ culpæ poenas se
subituros certo sciant.

« Datum Romæ apud S. Petrum, die 19
Martii 1603. Ant. Seneca Reform. Apost.,
secr., anno 1624, indictione 7, pontificatus
autem S. D. N. D. Urbani divina providentia
Papæ VIII anno ejus 2, die vero 26 mensis
Octobris, supradicta decreta, tam sacræ
congreg. Concil. quam S. M. Clem. VIII
affixa, et publicata fuerunt ad valvas basi-
licarum S. Joann. Lateran. et Principis Apo-
stolorum, nec non in acie Campi Floræ, ut
moris est, per nos Camillum Fundatum, et
Julium Marzitellum cursores Sanctissimi.
Brandimartes Latinus pro magistro dictor.
kurs. »

« 99 Datur insuper decretum Innocen-
tii XI super conventibus novitiatus et re-
collectionis Minorum de observantia, et
super iis, quæ in eisdem conventibus ser-
vari debent.

« INNOCENTIUS PAPA XI.

« Pro meliori novitiorum, et recenter
professorum educatione, et ut fratres illi,
qui majori spiritus quieti, et strictiori Re-
gulæ nostræ observantiæ incumbere deside-
rant, id præstare possint in propriis pro-
vinciis, absque eo, quod hujus studii præ-
textu, aut ad alias transire, aut novas
reformationes, et scissuras in ordinem inve-
here moliantur, statuitur, quod in singulis
hujus familiæ provinciis de observantia in-
stituantur tres, aut quatuor conventus re-
collectionis, qui sint primi et secundi
novitiatu, ut simul, et loca spiritualis
quietis, et perfectionis seminaria pro tota
provincia esse valeant.

« Ad hunc finem eligi, et deputari debent
conventus commodiores pro regulæ obser-
vantia, et novitiorum educatione, quorum
designatio committitur commissario generali
familiæ cum consilio definitorii cujuscunque
provinciæ respective, cui generali commis-
sario etiam committitur prima guardianorum
et magistrorum eorundem conventuum in-
stitutio cum facultate, ut si in provincia
aliqua non fuerint religiosi pro his officiis
in nova recollectionis erectione idonei, ex
aliis provinciis, vel observantibus, vel re-
formatis, imo et ex alia familia possit eos
adducere. Et insuper eidem committitur
prima in eisdem conventibus eorum fratrum
collocatio, qui ad formationem prædictæ
recollectionis fuerint necessarii.

« § 1. Et ut incommoda ex multiplicitate
horum conventuum alias experta evitentur,
omnino interdicitur ne in qualibet pro-
vincia plures quam quatuor, paucioresve
quam tres, recollectionis conventus esse
possint, sublata facultate cuilibet superiori
ordinis super hoc statu dispensandi; et ut
nunquam separari a provincia possint, de-
cernitur, ut in nullo conventu provinciæ,
qui hujusmodi recollectionis non fuerint,
possint indui novitii, nec probationis annum
agere. Atque ita provinciæ inseparabiliter
sint incorporati, ut sine ipsis utpote domus

receptionis, provincia ipsa subsistere non possit.

« § 2. Conventus autem prædicti distribuentur sic, ut in provinciis magnis duo illorum sint primi novitiatus, duo vero professorii, seu novitiatus secundi: in minoribus autem, aut unus erit primi novitiatus, et duo secundi, aut e converso, pro commoditate conventuum aut provinciarum: et quia in nullo prædictorum conventuum studium facultatis litterariæ collocandum est, aut permittendum, statuitur quod professi, antequam ad professoria, in quibus sunt artium litterarum studia, transmittantur, in conventu recollectionis secundi novitiatus ad minus per annum integrum collocentur, ut in spiritu in novitiatu concepto, antequam ad studia transeant, confirmantur et roborentur.

« Forma autem vivendi in prædictis recollectionis conventibus sequens erit:

« Primo. Officium divinum statutis indispensabiliter horis, graviter et devote persolvatur, et orationi mentali duabus horis cum dimidia omnino vacetur, ita ut post matutinum (quod indispensabiliter media nocte persolvendum est) una hora, post primam dimidia, post completorium hora altera, in oratione mentali persistent. Sed a Resurrectione usque ad Exaltationem sanctæ crucis propter noctium breviter, hora post Matutinum orationis in horam ejusdem post sextam, et ante prandium habendam, commutetur.

« Secundo. Silentium, ac lectio spiritualis in refectorio nulla causa dispensetur. In dormitoriis autem, claustris et sacristia ita silentium observetur, ut tantum omnino necessaria, et submissa voce fratres loquantur.

« Tertio. Sæculares, nisi officiales conventus sint, ad interiora conventus non admittantur, sed pro rebus necessariis cum ipsis tractandis in claustris inferiori, camera honesta disponatur, in qua prædicta præstari possint.

« Quarto. Communitates chori et refectorii omnes fratres sequantur, nec ullus ab aliqua, sine expressa guardiani licentia, excusetur.

« Quinto. Tribus diebus in hebdomada, nempe feria secunda, quarta et sabbato post vespertas immediate, assistentibus prælato, et omnibus fratribus, lectio expositionis Regule, aut theologiæ mysticæ habeatur; ita ut duobus ex prædictis diebus exponatur regula, altero vero de theologia mystica, seu de vita spirituali tractetur; ad hoc instituat unus lector, qui sit in theologia morali, et mystica versatus, cui, ut tempus pro lectionibus conficiendis habeat, conceditur ut a prima et oratione post ipsam excusetur. Qui post expletam expositionem Regule poterit Decalogum clare et breviter, pro instructione juvenum explicare.

« Sexto. Guardianus ad minus semel in mense feria sexta post completorium celebrabit capitulum culparum, eo modo quo in constitutionibus generalibus præscribitur, habita ad fratres spirituali collatione, in qua

ad perfectionem, et spiritualem profectum excitentur, et animentur.

« Septimo. Paupertas nostri status, quantum fieri potest, stricte in communi observetur; et ut ita etiam fiat in particulari, guardiani de omnibus necessariis ad usum strictum seraphicæ paupertati congruum, fratribus provideant, ita ut recursus particularium ad benefactores, aut amicos spirituales via omnino præcludatur, nullusque quidquam ad usum suum habeat sine expressa licentia guardiani, qui usum rei, et suppellectilis non necessariae nulli concedat, aut permittat; quod ut exactius observetur, nullus quidquam ad proprium usum clausum habeat, et ad cujuscunque cellam semper aditus superiori pateat; et tam novitiis, quam cæteris religiosis usus duarum tunicarum talarium, quarum una erit cum caputio, et alia sine caputio, juxta Regulæ præscriptum, concedatur, nec cuiquam permittatur, ut sudaria, sachetos, aut alia quævis non concessa in Regula sub prætextu portationis solius habitus, deferat.

« Octavo. Postquam præf. recollectio per triennium firmata fuerit, nullus possit institui guardianus in prædictis conventibus, qui in aliquo illorum per biennium immediate vitam communem recollectionis sequens commoratus non fuerit.

« Nono. Nullus religiosus, cujuscunque qualitatis sit, in conventu recollectionis de familia collocari possit, aut in eo commorari, in quo Regulæ præcepta observare non possit; nempe jejunia, excaleationem, duarum tantum tunicarum usum, peditationem, chori die, noctuque communitatum sequelam; cum pro non valentibus adeo stricte vivere, cæteri provincie conventus expediti maneant, et tam guardianus ipse, quam cæteri omnes fratres hebdomadam sine exceptione suo ordine faciant.

« Decimo. In præfatis conventibus nullus frater criminosus, aut pro luenda pena collocari possit, nec quisquam a quocunque prælato missus recipi debeat, nisi de consensu guardiani, et majoris partis discretorum conventus, admittendus judicetur.

« Undecimo. Nullus religiosus, cujuscunque qualitatis sit, possit recreationis, aut alterius cujusque negotii causa ad prædictos conventus divertere, nisi quis ad exercitia spiritualia per aliquos dies facienda cum sequela omnium communitatum, et rigoris vitæ recollectæ, admitti voluerit, nec minister provincialis, quando ad præfatos conventus, causa visitationis, vel alias accesserit, possit sub pœna suspensionis sui officii per bimestre, sæculares, aut alios fratres secum ferre, præter suum secretarium et socium, cui provincialis plurimum in Domino commendatur, ut in conventibus recollectionis omnibus seipsum præbeat exemplum bonorum operum et regularis disciplinæ.

« Duodecimo. Discursus fratrum extra conventum, quantum fieri possit, evitentur, et ut fratres addicti choro, extra conventum non vagentur, statuitur ut in quolibet prædictorum conventuum, præter officiales pro

interiori gubernio necessarios, collocentur fratres laici spirituales et devoti, qui continuo, et extra conventum, eleemosynas pro necessitatibus fratrum temporibus opportunis petant, et spiritualis vitæ quieti incumbant; fratribus autem choro addictis raro exeundi extra conventum licentia concedatur, nec unquam, nisi duo extra ipsum esse possint; novitiis autem, et clericis in nullo casu, nisi in communitate exeundi a claustris licentia concedi possit, sub pœna privationis officii eam concedenti.

« Ultimo. In prædictis conventibus quoad reliqua ad vitam monasticam spectantia, constitutiones generales exacte ab omnibus observentur, ut cæteris exemplo et ædificationi in pura observantia sint.

« Curent itaque commissarius generalis et provinciarum diffinitoria, ut prædicti recollectionis conventus in prædicta vivendi forma erigantur, et componantur; dum enim per attestationem prædicti commissarii generalis, et diffinitorii provincie, et discretorum illorum conventuum juramento firmatam de tali erectione, et compositione constiterit; sanctissimus dominus noster pro sua benignitate licentiam induendi novitiis in illis conventibus sic efformatis concedet; quod si post primam concessionem prædicta vivendi forma in ipsis recollectionis conventibus exacte et rigore non observetur, licentia ulterius induendi in illa provincia non concedetur; unde provincie ipsæ sibi consulant, nam si medio adeo ad bonum, et stabilitatem religionis conducente non utantur, omnino successu temporis extinguentur.

(100. Alia vide verb. APPROBATIO, art. 2, a n. 2; verb. ANNUS PROBATIONIS, seu NOVITIATUS; verb. HABITUS, verb. PROFESSIO.

(101. Receptus pro laico seu converso, an possit transire ad statum clericalem? Vide verb. PROFESSIO, num. 88, et numer. 89; et verb. TRANSITUS, num. 1.

(102. Novitii in quibus edocendi, atque instruendi, habebis, benevole lector, vel in indice ad calcem indicis tituli hujus, vel in aliquo ex tenuibus aliis nostris operibus, quæ, Deo dante, post promptam bibliothecam in lucem insuper daturi sumus: ob gravem enim adversum casum, ea quæ novissime de re jam meditata erant, non poterunt hic apponi.

(103. Ad complementum hujus tituli, præstat addere, quod per unum novitium mei seraphici ordinis Minorum de observantia habuit originem devotio Coronæ beatissimæ V. M. septem decadum in honorem suorum septem gaudiorum, modo, qui sequitur, prout refertur ad litteram in Annalibus Waddinganis tom. X, ad annum 1422, a num. 8 ad 18, ultimæ Romanæ impressionis typis Rochi Bernabo, 1734.

Sub hoc tempus, id est anno Christi 1422, associatus est minoribus adolescens quidam, Beate Virgini Mariæ reverenter addictus, qui, contexta ex floribus corolla, simulacrum ejusdem decorabat. Dum legendis floribus,

et huic prosequendæ pietati non adeo liceret in tyrociniò intendere, juvenili levitate constituit ad sæculum redire. Discessurus Virginem salutavit, et patrocinium poposcit. Cui illa apparens dixit: « Noli contristari ob dimissum, vel impeditum, quod mihi præstabas, florum obsequium; docebo quomodo in aliud præclarius convertas, et coronam mihi compingas sero illo rosarum valde pulchriorem. Singulis diebus coronam mihi contexe, non ex floribus, qui cito marcescunt, neque semper haberi possunt, sed ex piis precibus, quas tu potes, et angelus docuit recitare. Profer decies Salutationem angelicam, et semel Orationem Dominicam, in memoriam gaudii, quo ego exsullavi de concepto Verbo æterno. Secundo, eadem repete, propter illud, quo perrexi cum festinatione in montana Judææ cognatam Elisabetham invisura. Tertio, propter summam lætitiã, qua Christum Dominum absque dolore, integro pudore sum enixa: quarto, propter eam, qua magos infantulum adoraturos excepi. Quinto, ob repertum in templo Filium, quem prius desolebam amissum. Sexto, ob gloriosam ejus resurrectionem. Septimo, ob meam in cælis assumptionem. Hæc si singulis diebus dixeris, certo scias sertum mihi gratum, et tibi meritum te compacturum. » Obsecutus adolescens, qua potuit devotione, recitare cœpit præscriptam precum formulam, et accedens caute tyronum magister, ut exploraret quid in cubiculo ageret, vidit angelum rosas filo paulatim inserentem, et singulis denis aureum liliam connectentem, mox coronam ex omnibus composuisse, et tyronis genuflexi capiti imposuisse. Paulo post præceptor imperavit, ut quæ tunc faciebat, enarraret, dixitque eo se modo preces illas obtulisse, quo a Beata Virgine instructus fuerat, unde visionis arcanum magister percepit.

Confirmatur miraculis.

1. Prosecutus ille quotidie per omnem vitam devotionem hanc, accidit ut cum socio alternatim repetens, per nemus quoddam, prædonum latibulum, transiret. Prodeuntes ex latebris nebulones irruerunt in fratres, sciscitantes quoniam dilapsa fuerit speciosa puella, quam secum in memoris aditu ducebant. Illi negare et abjurare se nullum duxisse, neque vidisse; hi urgere, in comitatu fuisse, precariis orbiculis rosas alligasse, et ultima minari tormenta, nisi revelent ubi dimiserint, aut absconderint. Dum nihil extorquere potuerunt a nihil scientibus, ad arbores alligatos vexare tentarunt. Illi e contra agonem suum Deo et sacratissimæ Virgini commendantes, rogaverunt, ut invocantibus opem ferrent. Adfuit beata Virgo, et latrones increpavit, quod ita inhumane suos servos tractaverint, seque ipsam esse dixit, quæ associabat coronæ pensum devote solventes. Hac visione territi, increpatione compuncti latrones, a viis suis pessimis recedentes, Fratrum Minorum institutum subierunt, et ubique